

[Valbak.]

steder, og en ny kunne ikke tilvejebringes, før der igen skulle laves om.

Lovforslagets sigte og materielle indhold giver mig ikke anledning til bemærkninger ud over, at vi bør fastholde, hvad der her er nået, og bygge videre på det tilvejebragte grundlag også ind i en fremtid, hvor andre rammer lægges omkring arbejdet.

Til sidst vil mit parti også erklære sig enig i ministerens understregning af, at samlingen 1974-75 bør være det seneste tidspunkt, hvor revisionsforslag forelægges til ny behandling. Begrundelsen er den samme som ministerens, vi lægger endda så megen vægt på begrundelsen, at vi egentlig gerne havde set det lille ord „senest“ indføjet i selve lovteksten.

Kurt Brauer: Denne udskydelse kan ingen vist have noget videre imod, den ser velbegrundet ud, efter hvad man kan læse sig til i bemærkningerne og høre af partiernes ordførere her i dag. Hvis man alligevel skulle udtrykke betænkelighed, så skulle det være den, at socialreformkommissionens arbejde nævnes som forklaring på udskydelsen. Det er rimeligt at udskyde revisionen, men når jeg siger dette, er det for at betone, at der ikke hermed er skabt præcedens for, at kommissionens arbejde i fremtiden kan bruges som undskyldning for forsinkelser. Men det er alle vel enige om.

En anden betænkelighed er det for SF, at der skal gå så lang tid, inden vi tager fat på ny, men det går jo nok; til den tid har vi en ny regering, som måske er bedre kvalificeret end den nuværende til at foretage revisionen. SF går altså ind for lovforslaget, og jeg kan tilsige mit partis støtte til, at udvalgsarbejdet kommer til at foregå på hurtig vis.

Kjær Rasmussen: Revalideringsloven har nu været i kraft i 7 år, og man har haft lejlighed til at konstatere forskellige mangler. For os at se er det derfor ikke helt rimeligt at forlænge loven til 1974-75, uden at man ændrer visse ting i den.

Socialministeren begrundet i sin fremsættelse lovens forlængelse med, at socialreformkommissionen skal være færdig med sit arbejde, inden der ændres i revalideringsloven. Uanset hvilken struktur man imid-

lertid vil indføre ved en socialreform, kan det ikke skade, at man forbedrer revalideringsloven. Lovens forvaltning af den økonomiske hjælp er i dag delt mellem revalideringscentre og sociale udvalg, idet man skelner mellem erhvervshæmmede af psykiske og fysiske årsager og erhvervshæmmede af andre årsager. Centrene tager sig af de første to kategorier, og socialkontorerne af den tredje; men i cirkulære af 22. maj 1967 er der i bestemmelserne om indberetning til centrene indføjet et nyt begreb, idet der nu står — jeg citerer:

„Bestemmelsen tager sigte på at sikre, at der til centrene indgår fornøden underretning om tilfælde, hvor der er iagttaget lidelser eller forhold, der skønnes at have medført eller i en overskuelig fremtid at ville medføre en væsentlig og ikke blot forbigående nedsættelse af erhvervsevnen, således at der er behov for særlig optræning, oplæring eller anden revalideringsforanstaltning.“

Centrene vil derfor, som man kan se, få revalideringssager, som kommer ind under kategorien „andre årsager“, og det vil jo nok være noget tilfældigt, hvilke sager revalideringscentrene vil få, og hvilke sager socialkontorerne vil få at behandle. Så vidt vi kan se, ville det derfor være mest formålstjenligt, om alle revalideringssager uanset erhvervshæmningen blev behandlet på det samme sted, og så vidt jeg har forstået det også på nogle tidligere ordførere, er det også i socialreformkommissionens ånd, at man forsøger at samle. Ydermere har centrene nu specialviden om revalidering, hvorfor forvaltning af lovens § 6, stk. 2, § 7 og § 8, stk. 4, bør henlægges til centrene. Skulle man senere overføre revalideringsarbejdet til sociale supermarkeder, som det er udtrykt af nogle, ville man vel ikke dele op igen efter erhvervshæmningens art, så af den grund behøver man, så vidt vi kan se, ikke at vente på socialreformkommissionen.

Men der er jo nogle specielle forhold, som bør ændres, og vi kan ikke rigtig se, at det ikke skulle være muligt allerede nu at arbejde seriøst med en ændring af disse forhold. Personer under 18 år får under revalidering udbetalt et beløb, der svarer til summen af en faders og en moders normalbidrag uanset forældreindtægt, men